

32259/2022/KHK

KUKHK-5051/DS/2022-4

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-5051-4/DS/2022

VYŘIZUJE: Erbenová
ODBOR | ODDĚLENÍ: oddělení dopravy
LINKA | MOBIL: 495 817 636
E-MAIL: jerbenova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 29.03.2022

Počet listů: 6
Počet příloh: 0 / listů: 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: V/10

Výtisk č.: 1

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 89 správního řádu, odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, čj. MUVR/28260/2021 zn.: OD/4640/2021-KAZRO/11 ze dne 06.12.2021.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4** zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v příčinné souvislosti s porušením us. **§ 18 odst. 4** téhož zákona.

Přestupku se měl odvolatel dopustit z nedbalosti dne **05.06.2021 ve 14:36 hod.**, na silnici č. II/295, u parkoviště u přehrady, ve směru jízdy na obec Špindlerův Mlýn, v obci Špindlerův Mlýn, když řídil motorové vozidlo zn. Audi Q7, registrační **značky** a překročil nejvyšší dovolenou rychlost, kdy mu byla prostřednictvím silničního radarového rychloměru typu LaserCam4 naměřená rychlost vozidla, která činila 68 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h (při rychlostech do 100 km/h), činila skutečná naměřená rychlost jízdy **65 km/h**. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci **o 15 km/hod**.

Odvolateli byl dle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, v souladu s ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, uložen správní trest

pokuta ve **výši 1500,- Kč**, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. byla současně uložena povinnost nahradit náklady řízení ve **výši 1 000,- Kč**, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako odvolací orgán po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání rozhodl **dle § 90 odst. 5 správního řádu**

takto:

odvolání účastníka

se

zamítá,

neboť není důvodné a napadené rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí, čj. MUVR/28260/2021 zn.: OD/4640/2021-KAZRO/11 ze dne 06.12.2021, se

potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným z porušení ustanovení **§ 18 odst. 4** zákona o silničním provozu - „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h*“, zákona o silničním provozu.

Tímto se odvolatel dopustil přestupku dle ustanovení **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4** – „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1*“, zákona o silničním provozu.

Přestupku se měl odvolatel dopustit z nedbalosti dne **05.06.2021 ve 14:36 hod.**, na silnici č. II/295, u parkoviště u přehrady, ve směru jízdy na obec Špindlerův Mlýn, v obci Špindlerův Mlýn, když řídil motorové vozidlo zn. Audi Q7, registrační **značky** a překročil nejvyšší dovolenou rychlost, kdy mu byla prostřednictvím silničního radarového rychloměru typu LaserCam4 naměřená rychlost vozidla, která činila 68 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h (při rychlostech do 100 km/h), činila skutečná naměřená rychlost jízdy **65 km/h**. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci **o 15 km/hod**.

II.

Argumenty a námítky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel blanketní odvolání, ve kterém je opsán výrok rozhodnutí a udělená sankce. Odvolací orgán vrátil spisový materiál k doplnění. Správní orgán vyzval písemností ze dne 09.02.2022 odvolatele k doplnění podání, doručeno dne 14.02.2022, což nebylo učiněno.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně zasláno elektronickou cestou dne 28.12.2021, doplněné o podpis předáno k poštovní přepravě dne 03.01.2022, odvolacímu správnímu orgánu byl správním orgánem I. stupně doručen spis se stanoviskem dne 12.01.2022, po doplnění dne 04.03.2022.

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) odvolateli dne 13.12.2021, odvolání bylo doručeno elektronickou cestou bez zaručeného podpisu dne 28.12.2021, doplněné o podpis bylo předáno k poštovní přepravě dne 03.01.2022, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

IV. a)

Rozsah odvolacího přezkumu

Dle ust. § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Na základě odvolacího přezkumu odvolací správní orgán konstatuje, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Odvolací správní orgán posoudil, zda správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřeboval zodpovědět. Postupoval primárně podle zákona o odpovědnosti za přestupky a subsidiárně z ustanovení správního řádu. Podle § 3 správního řádu má správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro dodržení souladu s požadavky na zákonnost jeho postupu, uvedenými v § 2 správního řádu. Ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu je pak správnímu orgánu uložena povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu a § 82 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Podstatou projednávané věci je otázka, zda odvolatel svým jednáním porušil povinnosti plynoucí z ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.

IV. b)

Přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy

Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, které považuje protiprávní jednání spočívající v řízení motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, jehož řidič se dopustí přestupku tím, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1“.

V zákoně o silničním provozu je v jednotlivých skutkových podstatách přestupků odkazováno na použitou terminologii a úpravu. V části první, hlavě II, dílu 3 upravuje povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích. V § 18 odst. 4 je stanoveno, že „V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h“.

Za podklad svého rozhodnutí vzal správní orgán I. stupně zejména skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu a to Oznámení přestupku do kterého se odvolatel nevyjádřil a odmítl jej podepsat, Oznámení přestupku, Oznámení překročení nejvyšší dovolené rychlosti, do kterého se odvolatel vyjádřil a podepsal jej, záznam o přestupku – fotografie měřeného vozidla a popisu pod obrázkem, úřední záznam, kde je popsán přestupek ze dne 05.06.2021 ve 14:36 hod. v obci Špindlerův Mlýn, silnice č. II/295 u přehrady, Ověřovací list č. 8012-OL-70194-21 s dobou platnosti do dne 06.05.2022, seznam proškolených policistů, výpis evidenční karty řidiče, záznamu o vyhodnocení snímku radarového měřiče a protokolu o provedeném dokazování.

Řidič byl ztotožněn dle předložených dokladů – řidičského průkazu a občanského průkazu. Měřicím zařízením LaserCam4, vyr. č. leo640 byla dne 05.06.2021 v čase 14:36 hod. vozidlu naměřena rychlost jízdy 68 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši +/- 3 km/h tedy byla vozidlu jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 65 km/h, v místě, kde je maximální dovolená rychlost 50 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 15 km/h.

Spisový materiál obsahuje výpis z evidenční karty řidiče, kde je uvedeno celkem 5 záznamů.

Správní orgán I. stupně dne 06.09.2021 vydal příkaz, doručeno dne 14.09.2021. Dne 22.09.2021 byl předán k poštovní přepravě nepodepsaný odpor. Správní orgán vyzval odvolatele k doplnění podání ve lhůtě 5 dnů od doručení písemnost, což bylo učiněno.

Písemností ze dne 22.10.2021 správní orgán vyzval odvolatele, že bude dne 24.11.2021 provedeno dokazování mimo ústní jednání, poučil jej o právu být přítomen, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a rovněž jej poučil dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, doručeno dne 27.10.2021. Správní orgán byl předložena plná moc k zastupování na pana

a to pouze na den 24.11.2021. Dne 24.11.2021 byl vyhotoven záznam o nahlédnutí do spisového materiálu zvoleným zmocněncem, který si pořídil kopii spisu, dokazování se nezúčastnil a sdělil, že se obviněný ve lhůtě do 01.12.2021 k přestupku vyjádří. Ten den proběhlo dokazování mimo ústní jednání, které bylo popsáno v protokolu o provedeném dokazování v nepřítomnosti odvolatele i jeho zmocněnce.

Dne 06.12.2021 bylo doručeno správnímu orgánu vyjádření k podkladům rozhodnutí a téhož dne bylo správním orgánem I. Stupně vydáno rozhodnutí o přestupku, doručeno dne 13.12.2021

Předně je třeba uvést, že přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, a proto je třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, tj. zda jednání pachatele je v rozporu s právem (zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem), ale také, zda je naplněna otázka zavinění. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Definice úmyslu a nedbalosti jsou obsaženy v § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona. Při zkoumání odpovědnosti za přestupek je pak správní orgán povinen zjišťovat nejen naplnění formální stránky přestupku, ale i naplnění jeho materiální stránky vyjádřené v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tak, že se musí jednat o jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Jak bylo uvedeno výše, z ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, jehož porušení je odvolateli kladeno za vinu, jednoznačně vyplývá povinnost každého účastníka provozu na pozemních komunikacích řídit se nejvyšší dovolenou rychlostí, když v tomto ustanovení se konkrétně uvádí, že řidič motorového vozidla v *obci smí jet rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h*“.

Za podklad svého rozhodnutí vzal správní orgán I. stupně zejména skutečnosti provedené při dokazování mimo ústní jednání dne 24.11.2021. Z protokolu o dokazování vyplývá, že správní orgán v rámci provedení dokazování četl Oznámení přestupku od Policie ČR, Dopravního inspektorátu Trutnov ze dne 2. července 2021, pod čj. KRPH-52039-5/PŘ-2021-051006 (viz list č. 3 spisu). Z tohoto oznámení vyplývá, že odvolatel dne 05.06.2021 ve 14:36 hodin řídil osobní automobil RZ: Audi Q7 v obci Špindlerův Mlýn. Na tomto místě byla naměřena rychlost v obci /na max.dovol. 50 km/h/ 68 km/h, po odečtu odchylky – 3 km/h, rychlost upravena na 65 km/h. Ve vozidle jel sám, dechová zkouška negativní.

Dále správní orgán četl Úřední záznam Policie ČR, DI Trutnov, kde je popsána činnost hlídky Policie ČR při zjištění daného přestupku, shlédnuta fotodokumentace, čten záznam o přestupku, na kterém jsou fotografie vozidla a popis, čtena evidenční karta řidiče a závěrem je uvedeno shrnutí dokazování.

Záznam o přestupku ze silničního laserového rychloměru LaserCam4, výr. č. LE0640 obsahuje fotografii vozidla značky Audi, registrační značky , které přijíždí k měřicímu zařízení (místo měření Špindlerův Mlýn). Dokumentace k přestupku správního spisu obsahuje tiskovou sestavu z měřicího zařízení, jejíž součástí je fotografie vozidla, které řídil odvolatel. Fotografie zachycuje vozidlo ze vzdálenosti 112,70 metrů od silničního laserového rychloměru LaserCam4 se záměrným křížem měřicího zařízení umístěným na vozidle. Na této fotografii je vidět změřené vozidlo, dále je uveden datum a čas měření, tj. dne 05/06/2021 14:36:13, naměřená rychlost vozidla 68 km/h. Místo měření rychlosti vozidla je ze správního spisu a z pořízených listinných důkazů zřejmé (Špindlerův Mlýn, u přeprady). Z fotodokumentace je patrné, že záměrný kříž měřicího zařízení byl správně při měření rychlosti umístěn na přijíždějící vozidlo, přístroj jeho rychlost zaznamenal, údaje z měřicího zařízení na fotodokumentaci jsou čitelné a svědčí o tom, že v uvedenou dobu bylo měřeno skutečně vozidlo řízené odvolatelem, neboť vozidlo bylo zastaveno a řidič byl identifikován jak dle řidičského průkazu, tak dle předloženého občanského průkazu.

Odvolací správní orgán má za to, že předestřené důkazní prostředky jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, že přestupek je v daném případě bezpečně prokázán a naměřenou rychlost nelze zpochybňovat. Zásadním důkazem v uvedené přestupkové věci je fotometrický záznam z měřicího zařízení, které je certifikováno a kalibrováno k měření rychlosti, jak je doloženo OVĚŘOVACÍM LISTEM č. 8012-OL-70194-21 s dobou platnosti do dne 6. května 2022, založený ve spise. Dále je doložen seznam policistů včetně pprap. Jiřího Felkera, který byl dne 20.08.2017 proškolen k používání měřiče rychlosti Laser Cam4.

Jak z výše uvedeného výkladu vyplývá, postačují v předmětném případě podklady obsažené ve spise. Odvolací správní orgán nepochybuje o pravdivosti tvrzení policistů, že prováděli kontrolu dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci Špindlerův Mlýn neboť ty, jakožto úřední osoby vykonávaly pouze svoje pracovní úkoly a nebylo zjištěno, že by měli na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem. Ve spise Policie ČR, DI Trutnov není zahrnut žádný dokument, ze kterého by bylo možno usoudit na případnou podjatost policistů, tudíž není důvodu, aby správní orgán považoval tento spisový materiál za nevěrohodný či nespolehlivý. Odvolací správní orgán má tedy za to, že bylo dostatečně prokázáno, že odvolatel se předmětného přestupku dopustil (srov. dále s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14.8.2015, č.j. 5 As 40/2015-38).

V případě přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti jízdy je klíčovým důkazem záznam z rychloměru, který je pořízený automaticky, bez zásahu lidského činitele. Z judikatury vyplývá, že *„Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný“* (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17.08.2016, č.j. 7 As 309/2015-51, a ze dne 16.05.2017, č.j. 1 As 53/2017 - 42). V nyní projednávané věci je podstatné, že správní spis obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti, přičemž současně je zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný. Jde tedy o objektivní a nezaměnitelný důkaz (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.4.2008, čj. 7 As 39/2007–66). Judikatura správních soudů akceptuje, že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího přístroje neobjevila chybová zpráva a přístroj změřil určitou rychlost vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.01.2013, čj. 3 As 82/2012–27; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2015, čj. 1 As 155/2014–36).

Výstup z laserového silničního rychloměru LaserCam4 byl proto tzv. privilegovaným důkazem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.04.2008, čj. 7 As 39/2007 – 66). Judikatura správních soudů akceptuje, že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího přístroje neobjevila chybová zpráva a přístroj změřil určitou rychlost vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.01.2013, čj. 3 As 82/2012 – 27; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.03.2015, čj. 1 As 155/2014 – 36). Podstatné proto je, že v přestupkovém řízení nevznikly jakékoliv pochybnosti o skutkovém ději.

Silniční laserový rychloměr LaserCam4 je z metrologického hlediska podle zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění (dále jen „zákon o metrologii“), ve spojení s bodem 2.2.1 přílohy vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, tzv. stanovené měřidlo. Odvolací správní orgán dále uvádí, že stanovená měřidla podléhají dvěma základním opatřením, která mají zajistit jejich způsobilost k danému účelu a správnost měření, a to nejprve při uvedení na trh a posléze během používání. Stanovené měřidlo nejprve podléhá schválení typu, a to již v době před zahájením výroby či uskutečněním dovozu (§ 6 a 7 zákona o metrologii). Dále pak stanovené měřidlo podléhá povinnosti prvotního ověření každého exempláře, které je podmínkou jeho uvedení na trh (§ 10 odst. 1 zákona o metrologii). V době používání se pak na stanovená měřidla vztahuje povinnost následného ověřování (§ 11 odst. 1 zákona o metrologii ve spojení s příslušným ustanovením přílohy vyhlášky), přičemž u silničních rychloměrů činí doba platnosti ověření 1 rok. Není pochyb o tom, že tento typ měřidla byl příslušným orgánem schválen, tj. certifikován. Měřicí přístroj použitý v posuzovaném případě pak také musel být prvotně ověřen. Uvedený způsob měření je tedy v rámci České republiky schválen a odpovídá platné legislativě. Součástí spisu je OVĚŘOVACÍ LIST č. 8012-OL-70194-21 vydaný Českým metrologickým institutem, který je veřejnou listinou, a který byl v době měření platný (jeho

platnost končí 06.05.2022. Je tedy zřejmé, že správnost měření u použitého měřidla byla zajištěna také jeho kalibrací.

Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 26.06.2007, č.j. 52 Ca 4/2007-32 vyplývá, že jedním z úkolů nejen Policie ČR, ale i obecní policie, je odhalovat přestupky, oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání a svá oznámení dokládat důvody a důkazy, o něž se opírají. Aby policie mohla řádně a účinně plnit tento svůj zákonný úkol, musí být nadána mimo jiné i oprávněním použít technické prostředky, které jí pomohou určité situace zadokumentovat tak, aby o nich později nemohlo být pochyb. Takové oprávnění jí dává zákon o zákon o silničním provozu, na základě kterého může používat pro účely pořízení záznamů z míst veřejně přístupných záznamová zařízení. V případě obce Špindlerův Mlýn, není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné. Nejedná se o žádný rozšiřující výklad zákona, naopak o standardní výklad jazykový, logický, systematický a lze říci i účelový. Právě kategorie přestupků spočívajících v překročení maximální povolené rychlosti patří mezi ty, kdy záznam z technického zařízení (radaru) je stěžejním, mnohdy jediným důkazním prostředkem prokazujícím protizákonné jednání. Bez tohoto záznamu o naměřené rychlosti by mnoho přestupků zůstalo nepotrestáno. Nelze přitom opomenout, že zájem společnosti na dodržování předpisů na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zejména povinnosti nepřekračovat maximální povolenou rychlost, je značný - zvláště pak přihlédneme-li k počtu dopravních nehod.

Jednání odvolatele bylo silničním laserovým rychloměrem zaznamenáno, a proto lze uzavřít, že proběhla řádně fáze ověření výsledku měření. V dané věci bylo bezpečně prokázáno, že odvolatel se přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil. Vliv případného zkreslení výsledku měření byl vyloučen, neboť bylo počítáno s odchylkou měřicího zařízení - 3 km/h a tato odchylka byla v dané věci aplikována. Odvolací správní orgán proto v dané věci uzavřel, že postup správního orgánu I. stupně odpovídal zákonu. Důkazy, které správní orgán I. stupně shromáždil, jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. V konkrétní věci bylo postaveno jednoznačně najisto, že vozidlo řízené odvolatelem se pohybovalo v době měření takovou rychlostí, jaká mu byla naměřena. Jak již odvolací správní orgán výše uvedl, dokazování bylo dostačující a lze na jeho základě učinit jednoznačný a nezpochybnitelný závěr, že odvolatel se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu dopustil. Přestupkové jednání odvolatele bylo zaznamenáno silničním laserovým rychloměrem LaserCam4 s platným OVĚŘOVACÍM LISTEM, tudíž fáze ověření výsledku měření proběhla řádně a není důvod takový výsledek tohoto měření zpochybňovat.

Správní orgán provedl mimo ústní jednání dne 24.11.2021, kterého se odvolatel ani jím zvolený zmocněnec nezúčastnil, pouze si zmocněnec pořídil kopii spisu.

Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Z § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich dále vyplývá, že přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V tomto případě tak platí zmíněné obecné zákonné konstatování, že postačuje zavinění z nedbalosti. Odvolatel nevyvolal žádnou pochybnost ohledně zavinění, přičemž vzhledem k jednání, kterým došlo k přestupku, bylo možné konstatovat nedbalostní zavinění bez bližšího odůvodnění. V jednání odvolatele je nutno spatřovat nedbalostní zavinění (vědomé), které bylo prokázáno charakterem jednání, kdy odvolatel, jako řidič, nerespektoval místní právní úpravu [viz § 18 odst. 4) zákona o silničním provozu], která stanoví, že „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h“. K odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Odvolatel minimálně vědět měl a mohl, že projíždí obcí, neboť byl o tom srozuměn dopravní značkou. Odvolatel je trestně odpovědný za popsané nedbalostní jednání, jehož jednáním

porušil zájem společnosti chráněný zákonem. Z hlediska materiálního znaku přestupku, který je upraven v § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je materiálním znakem porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, přičemž tímto zájmem je v tomto případě bezpečnost a plynulost silničního provozu, především pak povinnost řídit se zákonnými předpisy. Tento zájem byl ze strany odvolatele porušen, jelikož s vozidlem, které řídil, nerespektoval max. dovolenou rychlost 50 km/h, kterou překročil o 15 km/h, když mu byla naměřena rychlost 68 km/h (po odečtení zákonné tolerance +/- 3 km/h, mu byla rychlost stanovena na 65 km/h).

Zavinění je obecně konstruováno na složce vědění a složce volní. Obsah či absence každé z nich pak určuje konkrétní závěr o formě zavinění v dané věci. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že odvolatel jednal z nedbalosti vědomé, protože neplnil povinnosti stanovené zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Odvolatel vzhledem k okolnostem a svým poměrům vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Nedbalost odvolatele o možnosti způsobení výše popsaného následku je jistě právem dovozována z jeho postavení řidiče a požadavku znalosti příslušné právní úpravy, která mu stanoví povinnosti a správní tresty za jejich porušování, resp. z jeho nepozornosti. Aby šlo o vědomou nedbalost, je třeba prokázat nejen, že odvolatel nechtěl způsobit předmětný následek a překročit rychlost, ale též že věděl, že jej způsobit může. Odvolací správní orgán je toho názoru, že odvolatel se bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že se tak nestane, příp., že se na jeho jednání, tj. porušení právního předpisu nepřijde. To se však mylí, neboť byl změřen hlídkou policie, která byla přímým svědkem předmětné události. Zákon ve zmíněném ustanovení nevyžaduje ohrožení silničního provozu, ale postačuje jeho porušení. Zákon o odpovědnosti za přestupky jako celek v obecné rovině chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu ust. § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Smyslem tohoto ustanovení je tedy postihovat společensky nebezpečné jednání spočívající v nedodržení relevantních právních předpisů, které má za následek ohrožení či v některých případech dokonce narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. V tomto duchu je pak koncipováno rovněž ust. § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.

Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. V projednávaném případě se jedná o přechodnou (odstranitelnou) poruchu. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Ve shodě s doktrínou je však třeba lišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související s překročením nejvyšší dovolené rychlosti. Má však ustanovení o nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, které odvolatel vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Tomu by snad měl odvolatel rozumět. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 18 odst. 4, že „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80

km/h“, pak ten, kdož tak nečiní, porušuje zákon. V tomto případě postačuje k zavinění tohoto ohrožovacího přestupku, že došlo k možnému či eventuálnímu ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu. Není tedy důležité, zda došlo k přímému ohrožení, ale důležitým je, že mohlo k ohrožení dojít, neboť stačí, že došlo, byť i jen k ohrožení veřejného zájmu chráněnému zákonem. Přestupku, kterého se odvolatel dopustil, patří mezi velmi závažné ohrožovací dopravní přestupky. Při každé vyšší rychlosti, než která je zákonem dovolena, je prokázáno, že řidič není schopen ovládat motorové vozidlo takovým způsobem, aby mohl bezpečně reagovat na situace předpokládané, které mohou nastat v silničním provozu.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2), resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality (§ 2 odst. 3) a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti a zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4).

Napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti včetně řádného a přezkoumatelného odůvodnění, což je atributem zákonného rozhodnutí vylučujícího libovůli správního orgánu při správním řízení. V odůvodnění správní orgán vysvětlil, proč o věci rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku o vině (totéž platí pro výrok o sankci) téhož rozhodnutí. Z toho vyplývá, že odůvodnění poskytuje výroku o vině dostatečnou oporu, nebo-li z něj jasně vyplývá, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování, jenž správní orgán prováděl, zjišťován, byl z provedených důkazů zrekonstruován správním orgánem z moci úřední (viz § 50 odst. 3 a § 52 správního řádu) natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak, jak je rozhodnuto. Odůvodnění správního rozhodnutí I. stupně poskytuje tedy konzistentní (nerozpornou) skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí.

IV. Sankce

Ustanovení § 37 až § 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 01.07.2017, stanoví kritéria, na základě kterých se určuje závažnost přestupku, ke kterému správní orgán přihlédl při určení druhu správního trestu a jeho výměry. Správní orgán vycházel ze závažnosti přestupkového jednání, zhodnotil společenskou nebezpečnost protiprávního jednání, tedy uvedeného přestupku. Řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h o 15 km/h. Odvolatel porušil ustanovení § 18 odst. 4, zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za přestupek, kterého se měl odvolatel dopustit je možno podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) uložit pokutu od 1500 do 2500 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 9 od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 01.07.2017, sice umožňuje od uložení správního trestu v rozhodnutí od přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku, však ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu neumožňuje od uložení správního trestu podle odst. 5 a 6 uvedeného ustanovení upustit, je vůči ustanovení § 43 odst. 2 zákona o přestupcích ustanovením speciálním. K § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 01.07.2017, nebylo možné přihlédnout, neboť nebyly splněny podmínky pro mimořádné snížení výměry pokuty.

Odvolatel porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci, k porušení pravidel silničního provozu došlo v odpoledních hodinách, správní trest byl stanoven dle zákona tak, aby byl naplněn zájem společnosti přijímaný k ochraně bezpečnosti silničního provozu. Správní orgán má za to, že pokuta odpovídá účelu sledovanému zákonem a rovněž splní i svůj výchovný účel.

Při stanovení výměry správních trestů bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti přestupku (§ 38 téhož zákona), kdy lze konstatovat, že se jedná o závažný přestupek, v tomto případě „pouze“ s ohrožujícím následkem na zájem chráněný zákonem, tedy na bezpečnost silničního provozu, způsobu spáchání přestupku, tedy řízení motorového vozidla na pozemní komunikaci s překročením dovolené rychlosti, okolnostem spáchání přestupku, tj. průjezd obcí v odpoledních hodinách.

Přítěžující či polehčující okolností může být pouze nižší či vyšší intenzita porušení povinnosti ve srovnání s „průměrnou“ intenzitou jednání naplňujícího předmětnou skutkovou podstatu přestupku. Míra intenzity porušení povinnosti je právě vyjádřením konkrétní závažnosti daného protiprávního jednání, které je právně kvalifikováno jako přestupek. Odvolací orgán souhlasí s odůvodněním, že k přestupku došlo o víkend v odpoledních hodinách, kdy bývá na horách zvýšený počet vozidel i chodců. Mezi polehčující okolnosti při ukládání výše pokuty lze zařadit to, že nedošlo k žádné majetkové újmě, k ohrožení či újmě na zdraví. Odvolateli byla i přes tyto skutečnosti uložena pokuta na samé spodní hranici zákonného rozpětí.

Odvolací správní orgán se při svých úvahách o výši ukládaného správního trestu zabýval všemi hledisky a srozumitelně a jednoznačně formuloval východiska, které jej ke stanovení konkrétní výše toho kterého správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše trestu bylo plně přezkoumatelné. Odůvodnění uloženého správního trestu je dostatečné, a zcela jistě lze seznat, jaké skutečnosti správní orgán podřadil pod jednotlivá kritéria uvedená v § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a jaké závěry z nich vyvodil. Při výměře správního trestu nebylo přihlédnuto k majetkovým poměrům odvolatele, neboť ten během řízení nepředložil správnímu orgánu důkazy, na základě nichž si mohl správní orgán udělat obrázek o jeho majetkových poměrech. Odvolací správní orgán je přesvědčen, že výměra pokuty odpovídá povaze a závažnosti přestupku a plně se ztotožňuje s odůvodněním sankce správního orgánu I. stupně /str. 9 napadeného rozhodnutí/.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, k tomu správní orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném a účinném znění, v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb. mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Odvolací správní orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby od uložení této povinnosti upustil zcela nebo zčásti, a proto byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.

Na základě výše uvedeného rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Jitka Erbenová
Odborná referentka oddělení dopravy

Rozdělovník:

Výtisk č. 1 -

Výtisk č. 2 - správní orgán 1. stupně – Městský úřad Vrchlabí

Výtisk č. 3 - odvolací orgán